

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
צ"א 3א	מצ"א	מצרף אוכלין	בעא מיניה רבא מרב נחמן: זרק כזית תרומה [בשבת] לבית טמא [שיש שם עוד כזית בבית] מאי: מדמצטרף לעניין טומאה וטמא, מצטרף נמי לענין שבת ויתחייב בהוצאה, או דילמא לענין שבת כגרוגרת דווקא? הלכה: הוי ספק, לענין שבת.
צ"ב 2א	מצ"ב	מצבו בהוצאה צורת הוצאתו	משנה: המוציא בין בימינו בין בשמאלו, בתוך חיכו או על כתפיו - חייב, שכן משא בני קהת. כלאחר ידו, ברגליו, בפיו פטור - שלא הוציא כדרך המוציאין. הלכה: המוציא כדרך המוציאין - חייב, אבל המוציא כלאחר יד, הוי שנינו ופטור.
צ"ג 3ב	מצ"ג	מצרף גופה למטה	משנה: המוציא את החי במטה - פטור אף על המיטה, שהמטה טפלה לו. את המת במטה - חייב. הלכה: המוציא אדם חי, אינו חייב, שהחי נושא את עצמו, אבל המוציא אדם מת - חייב, ולכן אם הוציאו במטה - חייב.
צ"ד 2ב	מצ"ד	מסיר ציפורניים דאו'	משנה: הנוטל ציפורניו זו בזו או בשיניו... ר' אליעזר מחייב וחכמים אוסרים משום שבות. אמר ר' אלעזר: מחלוקת ביד, אבל בכלי - חייב. הלכה: המסיר ציפורניו בכלי בשבת - חייב, אך בפיו או בידו אסור מדרבנן.
צ"ה 2א	מצ"ה	מצרף הגבינה מגבן	ת"ר: החולב והמחבץ והמגבן - כגרוגרת... חולב משום מאי חייב - משום מפרק. מחבץ (מעמיד חלב בקיבה) - משום בורר. מגבן - משום בונה. הלכה: העושה גבינה בשבת, שמצרף חתיכות הגבינה מהחלב - הרי זה חייב משום בונה.
צ"ו 3א	מצ"ו	מלאכת צולף צולף = זורק	משנה: שתי גזוזטראות זו כנגד זו ברה"ר: המושיט והזורק מזו לזו - פטור. היו שתיהן בדיוטא אחת, הזורק פטור והמושיט חייב - שכן הייתה עבודת הלויים. הלכה: המושיט מרה"י לרה"י ורה"ר באמצע - באותה דיוטא חייב, והזורק - פטור.
צ"ז 3ב	מצ"ז	מצמצם זריקתו במקום שמונה - ארבע	פשיטא, נתכוון לזרוק שמונה זרק ארבע - הרי כתב שם משמעון [כלומר חייב כמו מי שכתב שם משמעון], דחייב בשתי אותיות אע"פ שנתכוון לכתוב כל השם. הלכה: נתכוון לזרוק שמונה אמות ברשות הרבים, ונח אחר ארבע - חייב, שנעשתה המלאכה שנתכוון לה.
צ"ח 1א	מצ"ח	מצחיה כלומר: כסוי מלמעלה	אמר רב: המעביר ד' אמות ברה"ר מקורה - פטור, לפי שאינו דומה לדגלי המדבר. הלכה: רה"ר מקורה, המעביר בה ד' אמות אינו חייב, מפני שאינה דומה לדגלי המדבר.
צ"ט 3א	מצ"ט	מצטרף טפח ט' הבור, וחולייתו טפח	משנה: חוליית הבור והסלע שהן גבוהין עשרה ורוחבן ארבעה - חייב. מסייע לר' יוחנן דאמר: בור וחולייתו מצטרפין לעשרה. הלכה: בור ברה"ר וחוליא שסביבו מצטרפים לעשרה, לכן אסור למלאות ממנו דלי, שכשיצא מהחוליא יוצא מרה"י לרה"ר.
ק' 1א	מ"ק	מלא קנקנים הבור	אמר אביי: בור ברה"ר מלאה מים - הזורק לתוכה חייב, מלאה פירות - פטור, מאי טעמא: מים לא מבטלי מחיצה, פירות מבטלי מחיצה. הלכה: הזורק לבור: אם היה מלא מים חייב, אם היה מלא פירות פטור, שהרי מיעטו הפירות את שיעורו.